Білими волічками
ноги твої обів'ю,
чорними волічками
волосся твоє зав'ю,
червоними волічками
обів'ю твій стан,
а зелені покладу на брови,
а сині покладу на вії,
а груди твої і руки
знову білими обів'ю,
найбілішими волічками.

А потім із горищ усіх
позношу усі волічки
і тебе обвивати буду,
щоб ти була в кожному килимі,
на кожній вереті
щоб ти була.

Ти знаєш?

Колись давно мені приснилося,
що зіткали мене, мов килим,
але ті волічки,
з яких той килим ткали,
не обвивали тебе в ту пору,
коли проступає смола.

На цій холодній землі
обів'ю тебе волічками
із найпершої вовни — міцки,
із другої вовни — натинини,
із третьої вовни, яка не має
імені…